

ogsaa, at jeg har min Ret til at stille Forslag. Thi jeg har et Mandat fra en Del af det danske Folk, og har derfor Ret til at stille Forslag, der ville kræve visse finansielle Offre, men jeg finder det lidt sørgeligt, at man regner ud, hvad disse Forslag — hvis Beføstning er fordelt paa en lang Række — repræsenterer i Form af en Kapital. Hvis vi gaa frem paa den Maade f. Ex. naar vi ansætte en Embedsmand, kunne vi meget let komme til at sige: Nu ansætte vi denne Embedsmand, og han skal nu fortjene Renten af $\frac{1}{4}$ Million for den Tid, han har Udsigt til at være Embedsmand. Slige Beregninger kan jeg aldeles ikke gaa ind paa. Ja, jeg skal ikke forlænge dette Foredrag.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), at naar han udtalte, at han stemte ikke angaaende Forslaget til Theatret for ikke at binde sig i denne Sag med Hensyn til, hvad han en Gang i Fremtiden vilde gjøre, saa er det jo Noget, som han maa afgjøre med sig selv, hvad han i saa Henseende anser for det forsigtigste og rigtigste; men det er en Selvfølge, at Ingen binder sig, heller ikke ved at stemme med Udvalget imod Sagen, med Hensyn til, hvad der i Fremtiden skal gjøres, naar der foreligger andre Oplysninger. Folkethinget kan i Fremtiden aldrig binde sig ved en saadan Afstemning. Jeg skal endnu kun til, hvad det ærede Medlem fra Langeland bemærkede, føie Et, og det er det, at der jo er en Grund, som ganske særlig gjør, at Folkethinget er og maa være mere uwillig til at gaa ind paa et saadant Arrangement som det foreslaaede. Det er ikke den Grund, som det ærede Medlem ved Siden af mig (S. Holm) lagde Vægten paa, nemlig den tilstedeværende Mangel paa politisk Tillid til Ministeren; thi det vil jeg ikke antage, at vi kunne lade spille ind med i denne Betragtning, eftersom vi i dette som i alle andre Spørgsmaal, der ikke i og for sig ere politiske, som f. Ex. de provisoriske Love, stille os rent saaglig. Men jeg mener rent saaglig, bortset fra det Politiske, er det meget vanskeligt for Folkethinget at gaa ind paa et Forslag af saa lidet gennemsigtig Natur som dette, hvorunder der lige saa godt kan lure Millioners Underbalance som store Rigdomme, naar det stilles af en Theaterbestyrelse, om hvis økonomiske Talent man har al mulig Grund — jeg siger ikke politisk, men økonomisk — til at nære den mest gennemførte Mistillid. Dette forekommer i alt Fald mig afgjørende. Den nuværende Theaterbestyrelse har lige overfor Folkethinget aldrig viist

nogensomhelst Smødetommen, naar Spørgsmaalet var om at skaffe Balance. Man har altid været os overlegent, at Theatret skulde jo dog drives, og saa maatte det koste, hvad det kostede; og kritiserede vi saa Maaden, hvorpaa det blev drevet, saa svarede man os, at det forstod man langt bedre. Naar man derfor nu pludselig kommer og forlanger Tillid og væsentligst med en økonomisk Begrundelse, saa maa man jo dog paa Forhaand have været belavet paa det Svar: Ja, efter hvad vi hidtil have set af den Maade, hvorpaa man driver Theatret økonomisk, og efter det Hensyn, der hidtil er viist os, betakke vi os for at have med det Forslag at gjøre. I Anledning af en Bemærkning fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds om polyteknisk Lærestalt maa jeg ikke blot vedrørende denne Sag, men alle lignende Sager gjøre opmærksom paa, at ligesom Folkethinget i Fjor ved at stemme for, at Lærestalten skulde paabegyndes, selvsølgelig ikke stemte for, at den skulde paabegyndes uden Hensyn til, om der kom en Finantslov eller ikke, saaledes stemmer Folkethinget i Aar, naar det stemmer for, at man skal bygge polyteknisk Lærestalt færdig, heller ikke paa anden Maade for dette Forslag, end det stemte for Forslaget i Fjor. Vi bevilge ikke Ministeriet en Fortsættelse af dets uden Finantslov-hjemmel paabegyndte polytekniske Lærestalt, ligesaa lidt som vi frasalde vor Ret i saa Henseende. Det, der stemmes om og for, naar man stemmer for Bevillingen til polyteknisk Lærestalt i Aar, er det Samme, som vi stemte for i Fjor, nemlig at man under Forsudsætning af en lovlig Finantslov vil det Samme som den Gang og ikke vil det Modfatte af, hvad man vilde, der skulde ske i Fjor. Dermed er der imidlertid Ingen, der stemmer for, at Noget skal ske, saafremt der ingen ordinær Finantslov kommer; thi saa skal der Intet som helst ske, det er en Selvfølge. Og, hvis der saa alligevel sker Noget, saa reserverer man sig sin fulde Ret og giver ikke noget Afkald derpaa, ei heller nogen Godkjendelse af det Skete ved en Afstemning, hvorved man kun fastholder sin Afstemning fra i Fjor, ligesaa lidt som man i Fjor godkjendte Foranstaltninger, der vare paabegyndte uden Lovhjemmel, derigjennem, at man i mangfoldige Tilfælde stemte for deres Fortsættelse. Det er en Bemærkning, jeg vil gjøre, for at Ministrene ikke i Fremtiden skulde benytte disse Afstemninger — hvis nemlig de Udtalelser, der kom fra anden Side, slet ikke bleve omtalte fra min Side — til derpaa at bygge falske og urigtige